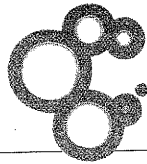

Correu

c/del Riu, 6. 25007 Lleida

Fax: 973 246 031

cercle@segre.com

www.segre.com

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

La discriminació del Lleida Bàsquet als diaris locals

Sr. Director:

Cada dia lleigeixo la premsa local de Lleida i quan arribo a les pàgines d'esports, espero tenir novetats sobre el Lleida Bàsquet. En la present temporada, aquest equip és a la categoria LEB Or, la qual em sembla una categoria de prou renom per representar Lleida. Només m'agradaria recordar que el Lleida de futbol és a Segona B, categoria inferior a l'equivalent al bàsquet. Al meu parer, la premsa local hauria de promocionar aquest esport a tots els ciutadans, i no passa així. Dia rere dia, la notícia del bàsquet, si hi surt, és l'última de l'apartat dels esports. Aquest fet ja fa massa anys que passa. El dia 20 de setembre de 2010, la meua paciència ja va tocar sostre. A les 20.30 hores, s'enfrontava el Lleida Bàsquet a l'Unicaja de Màlaga, equip d'ACB, i la sorpresa me la vaig emportar quan vaig veure que després de 18 pàgines dedicades al futbol, una pàgina dedicada al tennis, l'autocròs, la Trekorientació, el golf, el supermotard i els globus, dos pàgines dedicades al motociclisme, arriba la pàgina dedicada a un gran esport, el bàsquet, on tres quar-

tes parts les ocupava un anunci i de la resta, més de la meitat i amb foto inclosa l'ocupava el triomf blaugrana. Finalment, va aparèixer una breu i discriminada notícia del Lleida Bàsquet on deia que s'enfrontava aquella tarda a l'Unicaja. Suggereixo que es revisi aquesta política informativa tan esbiaixada cap al que sembla l'únic esport existent. I que consti que també m'agrada el futbol.

UNA AFICIONADA QUE SE SENT
DISCRIMINADA

Jazz a Balaguer

Sr. Director:

A Balaguer, des del juliol del 2006, hem gaudit d'uns quants concerts de jazz: el de The Fu-Manchu Jazz Servants, amb l'Oscar Font -ex-Locomotora Negra- com a director; el de Xavier Monge Grup en dues ocasions; el de Jazzpirit & Josep M. Farràs, trompetista, i el de la Big Band Sant Andreu -Barcelona-, una banda juvenil, la més jove d'Europa. Concerts memorables, d'aquells que fan afició i són de l'interès del públic de Balaguer i comarca. Com diu Javier Gurruchaga, el jazz té melodia, improvisació, anarquia, caos. El jazz és llibertat. És el gran invent del segle XX. El jazz, el blues... Stormy Weather.

DOS FONOLLS

LA CARTA DEL DIA

Una plaça Ricard Viñes emblemàtica

SR. DIRECTOR:

Respecte a la carta publicada al seu diari diumenge per A.F.C., m'agradaria fer algunes consideracions. L'Ajuntament de Lleida va optar per recuperar la plaça Ricard Viñes perquè necessitava una modernització evident, ja que s'havia quedat obsoleta i, a més, amb l'objectiu de guanyar espai per als vianants, així com disposar d'un aparcament subterrani i reordenar el trànsit de la zona. Amb la vianalització de la nova plaça i els carrers Bisbe Ruano i Doctor Fleming, la ciutat recupera gairebé 6.000 metres quadrats de superfície.

El projecte, que va guanyar un concurs arquitectònic, aposta per un disseny en planta en forma de trapezi que manté la forma de laberint. Els accessos a l'aparcament, que té tres plantes i una capacitat de 466 places, estan el més integrat possible a la plaça, agrupats en dos volums, ja que si no s'haurien d'haver dispersat per diferents zones de la plaça. Els accessos verticals es troben: un al costat de les rampes de vehicles i l'altre prop del carrer Fleming, que configuren uns volums elevats, és cert (ja que inclouen les escales, els ascensors, sortides de ventilació i refrigeració, etc.), però que estan dissimulats amb una espècie de grades enjardinades amb gespa. També s'hi han plantat un

centenar d'arbres i arbustos de moltes espècies diferents que vesteixen la plaça, entre els quals hi ha magnòliers, llorens, xiprers o arbres de l'amor, naturals de la zona mediterrània. Pel que fa al paviment, és de diferents colors i tipologies, des de granit gris clar i gris fosc fins a llambordes verdes i granat. També s'hi han instal·lat uns originals fanals dissenyats expressament per a la plaça per l'arquitecta autora del projecte de remodelació de la plaça, Benedetta Tagliabue, responsable del prestigiós gabinet Miralles-Tagliabue. També cal destacar que la plaça tindrà un espai infantil, que estarà ubicat a la zona més propera al carrer Doctor Fleming, al cantó de la sortida per a vianants del parquíng.

En definitiva, és una plaça pensada per al gaudi de tothom, per als veïns i veïnes de la zona però també per a tota la ciutadania i molt benèfica per al comerç de la zona, ja que disposa de molts metres quadrats per destinar al passeig, així com un gran aparcament subterrani perquè els clients de les botigues de la Zona Alta puguin deixar-hi el seu vehicle amb comoditat. Falten poques setmanes perquè la plaça estigui totalment acabada, ja que a hores d'ara s'últimes els detalls i acabats que encara falten, per la qual cosa confio que llavors també a vostè li agradarà.

MARTA CAMPS TORRENS. 1A TINENT D'ALCALDE I REGIDORA D'URBANISME

Envieu les vostres fotos a cercle@segre.com. Una selecció més ampla de cartes es pot trobar a www.segre.com

COL·LABORACIÓ

La consecució d'un gran projecte

MONTSERRAT MACIÀ I GOU
DIRECTORA DEL MUSEU DE LLEIDA

EL DIUMENGE 3 d'octubre esclou el que ha estat la consecució d'un gran projecte patrimonial fet realitat: la recuperació i posada en valor d'una col·lecció de tapisseries del segle XVI única i singular i exposar-la en el seu context original, la Seu Vella. D'aquesta consecució ens n'hem d'enorgullir tots els lleidatans.

L'exposició *La col·lecció dels tapissos de la Seu Vella de Lleida*, comissariada pel Dr. J. Garriga, dissenyada per Mamen Domingo i Ernest Ferrer i organitzada pel Consorci del Turó de la Seu Vella, la Fundació La Caixa i el Museu de Lleida, ha estat el resultat de la complexitat i la suma de sinèrgies de diferents institucions i, com que darrere d'entitats sempre hi ha persones, cal dir-ho, de nombroses voluntats personals que s'han fet seu el projecte al llarg del temps i han posat tot l'entusiasme i l'esforç per que esdevingués una realitat. Des dels responsables del Capítol Catedral, amb Mossèn Quintillà pri-

mer i amb Mossèn Ginestà després, passant pels directors dels Serveis Territorials de Cultura a Lleida des del 2001 i fins a Bruselles, de la Real Fábrica de Tapices de Madrid, pels experts i investigadors com el professor Quim Garriga, Carmen Berlabé i Rosa M. Martín, pel Consorci del Turó de la Seu Vella, pel personal del Museu de Lleida i fins té un extraordinari patrimoni tèxtil recuperat, conegut i reconegut al temps que ha incrementat i enriquit la nòmina de patrimoni cultural del país.

Els tapissos de la Seu Vella de Lleida, les inclemències històriques, van estar curosament custodiats i protegits pel seu propietari, el Capítol de la Catedral, però eren pràcticament desconeguts més enllà dels experts en tapisseries. L'arrencada vers la seva posada en valor es va iniciar el 1992 quan van ser objecte d'una exposició intitulada *Tapissos de la Seu Vella* organitzada per l'Ajuntament de Lleida i la Fundació La Caixa i comis-

sariada també pel Dr. J. Garriga. A partir d'aquesta mostra i dels estudis científics que la van acompanyar, els quals van palesar la vàlua artística i les seves singularitats, es va iniciar el procés de recuperació que ha acabat enguany amb la restauració gairebé íntegra de les tapisseries que conformen la col·lecció.

L'any 2001, i a través d'un conveni, el Capítol de la Catedral va dipositar al Museu de Lleida els quinze tapissos de la seva propietat per tal que aquesta institució vetllés per la seva conservació i difusió. El Museu assumia el gran repte de revaloritzar la col·lecció, la qual cosa, indefectiblement, i atès el seu estat de conservació, passava per la seva restauració, una intervenció econòmicament costosa, tant per l'envergadura de la tasca a realitzar com per tractar-se d'una tècnica molt especialitzada.

La vinculació que la Fundació La Caixa va establir amb els tapissos a partir de la mostra del 1992, refermada amb l'organització de la magna exposició comissariada pel Dr. Joan Busquet a *Seu Vella. L'esplendor retrobada* que commemorava els

800 anys de l'antiga catedral, propicià que aquesta entitat signés l'any 2006 un conveni amb el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya per al finançament del cost de la restauració. Amb aquest document es va garantir la recuperació i la posada en valor de la col·lecció lleidatana i es va començar a prefigurar l'exposició *La col·lecció dels tapissos de la catedral*, la qual tenia com a màxima presentar la totalitat de tapissos co-

munys de l'antiga catedral lleidatana. Difícilment, però, els lleidatans tindrem una altra oportunitat per gaudir de tota la col·lecció conservada i coneguda fins a l'actualitat i visualitzar-la en el marc del seu context de procedència.

El Museu de Lleida i, amb ell, tota la ciutadania, acull una de les millors col·leccions en l'àmbit europeu de tapisseries del segle XVI perfectament conservada. I un patrimoni protegit,

El Museu de Lleida acull una de les millors col·leccions en l'àmbit europeu de tapisseries del segle XVI perfectament conservada

neguts fins al moment del Capítol Catedral i exposar-los en els espais on havien estat ubicats al segle XVI: la Seu Vella. El dia 6 de maig del 2010 es va assolir la fita marcada.

Garantida la conservació de la col·lecció i, per tant, la seva manipulació, avui la totalitat dels tapissos són susceptibles de concórrer en mostres temporals, de ser exhibits rotatoriament a les sales del Museu de Lleida i de tornar a embellir els

valorat, conegut i estimat és el més alt indicador de civilització, que a més, evidència allò que és més important d'un poble desenvolupat, que és la qualitat de la seva ciutadania. I precisament aquesta qualitat és la que ha demostrat la ciutat i el territori de Lleida, fent-se seva, valorant i admirant una col·lecció que forma part indestriable del seu patrimoni cultural. A tots els que ho han fet possible, moltes gràcies de nou.